

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda

Judecătorii: Guzun Ion și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului Chiriac Alexandr, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Chiriac Alexandr xxxxxx, născut la xxxxxxxxxxxx, originar din xxxxxxxxxxxx, fără loc permanent de trai.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.09.2020 – 13.07.2021;

Instanța de apel: 11.08.2021 – 22.12.2021;

Instanța de recurs: 23.02.2022 – 01.06.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 13 iulie 2021, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Chiriac Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

– art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare;

– art. 264/1 alin. (4) Cod penal, la 6 (șase) luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i-a fost stabilită lui Chiriac Alexandr, pedeapsa definitivă sub formă de 1 (unu) an și 3 (trei) luni închisoare, cu executarea pedepsei conform art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea de la Chiriac Alexandr în beneficiul bugetului de stat suma de 836 (opt sute treizeci și șase) lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate în prezenta cauză penală.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Alexandr Chiriac, la 20.07.2020 în perioada de timp cuprinsă de la 00.30-01.30 min., acționând cu intenția direct, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil

al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, asigurându-se de faptul că acțiunile sale rămân neobservate de terțe persoane, aflându-se pe bd. Mihai Eminescu nr. 7 mun. Bălți, de unde pe ascuns a sustras mijlocul de transport de model Nissan Micra, cu numărul de înmatriculare xxxxxx, anul fabricării 1993 de culoare roșie, la preț de 20 000 lei, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, prin aceste acțiuni i-a fost cauzat părții vătămate Mihail Bugai, daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 20 000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale, Alexandr Chiriac a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, la 04.09.2020, aproximativ în jurul orelor 04:35 minute, nedeținând permis de conducere a mijloacelor de transport, intenționat a urcat la volanul automobilului de model „Crysler Voyager” cu n/î xxxxxx, și în timp ce conducea autovehiculul pe str. Caraciobanu din mun. Bălți, a fost stopat de către inspectorii de patrulare din cadrul Companiei de patrulare nr. 1 Bălți a Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare, din motiv că avea o traiectorie neuniformă de deplasare.

Având bănuieli că conducătorul auto Chiriac Alexandr se află în stare de ebrietate, inspectorii de patrulare din cadrul Companiei de patrulare nr. 1 Bălți a Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare, l-au supus pe ultimul testării alcoolscopice cu alcotestul „Drager 6810 RO” în urma căruia, conform testului nr. 15740 din 04.09.2020, ora 06:22 minute, s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Chiriac Alexandr constituie 0,89 mg/l.

Ulterior, Chiriac Alexandr, fiind însoțit de colaboratorii din cadrul Companiei de patrulare nr. 1 Bălți a Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare la Dispensarul Narcologic din mun. Bălți, unde i-au fost recoltate probe biologice de sânge pentru efectuarea expertizei toxicologice medico-legală în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și urmare a dispunerii expertizei toxicologice medico-legale, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202006P0404/202002D1645 din 14 septembrie 2020 s-a stabilit o concentrație de alcool în sângele acestuia în cantitate de 1,88%, echivalentul a 1,88 g/l, stare de ebrietate alcoolică care, conform art. 134/12 alin. (3) din Codul penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, de unde rezultă că, conducătorul auto Chiriac Alexandr, intenționat a ignorat prevederile Regulamentului de Circulație Rutieră aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009 și anume pct. 10 al prezentului Regulament care prevede expres că „persoana care conduce un vehicul trebuie să posede și: la cererea lucrătorului de poliție, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligat să înmâneze pentru control, permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus” precum și pct. 14 lit. a) care stipulează: „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de

ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Astfel, prin acțiunile sale, Alexandr Chiriac a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264/1 alin. (4) Cod penal, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, nedeținând permis de conducere a mijloacelor de transport.

3. Avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului Chiriac Alexandr, a depus apel prin care a solicitat casarea parțială a sentinței primei instanțe în latura aplicării pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Chiriac Alexandr să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță i-a stabilit o pedeapsă inculpatului o pedeapsă prea aspră în raport cu fapta comisă și cu prejudiciul cauzat, fără a motiva necesitatea aplicării unei pedepse reale.

Partea apărării a menționat că, situația din penitenciarele din Republica Moldova este îngrozitoare fapt confirmat și de condamnările repetitive a Republicii Moldova la CEDO pentru încălcarea art. 3 a CEDO. Caracterul repetitiv al cererilor depuse de reclamanți în adresa Curții Europene a Drepturilor Omului contra Republicii Moldova, unde erau descrise același probleme legate de condițiile materiale de detenție cum ar fi spre exemplu, supraaglomerarea penitenciarelor, lipsa de igienă și a condițiilor materiale adecvate, de proastă calitate și cantitate insuficientă de alimente, precum și de lipsa de îngrijiri medicale adecvate, a determinat Curtea să constate faptul că condițiile precare de detenție în Republica Moldova reprezintă o problemă sistemică.

A evidențiat faptul că, potrivit jurisprudenței CEDO soluția cea mai potrivită pentru problema supraaglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă.

Indică și la faptul, că în conformitate cu Recomandarea Nr. R 22 (99) a Comitetului de Miniștri către statele membre cu privire la supraaglomerarea închisorilor și inflația populației închisorilor, considerând că supraaglomerarea închisorilor și o creștere a populației închisorilor reprezintă o provocare majoră pentru conducerile închisorilor și pentru sistemul justiției penale ca întreg, atât în termenii drepturilor omului cât și ai conducerii eficiente a instituțiilor penale, trebuie folosite în cea mai mare măsură posibil alternativele la detențiune.

Partea apărării a invocat că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza cărui persoana este declarată vinovată. În același rând, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special prevederile art. 79 Cod penal.

A menționat că, pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, ca urmare, notând, că pedeapsa penală este echitabilă

și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Partea apărării a susținut că, în cadrul individualizării pedepsei, instanța trebuie să rețină prevederile regulii nr. 6 din Recomandare Nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delict a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

A indicat că, prevederile art. 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedura penală obligă instanța de judecată să motiveze stabilirea pedepsei cu închisoare, dacă sancțiunea legii penale prevede și alte categorii de pedeapsă. Despre necesitatea respectării acestor prevederi legale atenționează și practica judiciară constantă în materia aplicării pedepselor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2021 a fost admis apelul avocatului Cojocar Rodica, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu potrivit prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- *Chiriac Alexandr* se consideră condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, la 11 (unsprezece) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- *Chiriac Alexandr* se consideră condamnat în baza art. 264/1 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, la 5 (cinci) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i s-a stabilit lui *Chiriac Alexandr* pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 2 (două) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis

- În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că, cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, procedură prevăzută de articolul 364/1 Cod procedură penală, sentința fiind contestată doar în latura pedepsei.

Instanța de apel a considerat necesar admiterea apelului din oficiu, reieșind din faptul că, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță nu a acordat eficiență deplină prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

Astfel, instanța de apel desfășurând prevederile art. 61, 75 și 77 Cod

penal, a statuat că, la stabilirea pedepsei, instanțele judecătorești pot recunoaște ca agravante numai acele circumstanțe care au fost stabilite de organele de urmărire penală, au fost indicate în rechizitoriu (art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală) și numai dacă au fost susținute de acuzatorul de stat în dezbaterile judiciare.

În continuare, instanța de apel relevă că, prin rechizitoriu (f.d. 86, vol. I), inculpatului Chiriac Alexandr nu i-a fost reținută agravanta *„săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză”*, astfel, instanța neîntemeiat a reținut-o în sarcina ultimului, eroare ce urmează a fi corectată de instanța de apel cu excluderea acesteia.

Totodată, ce ține de circumstanțele atenuante, instanța de apel a indicat că deși prin rechizitoriu, inculpatului i-au fost reținute ca circumstanțe atenuante recunoașterea vinei și căința sinceră, instanța nu le-a reținut, fapt ce este în detrimentul inculpatului, din care motive instanța de apel a considerat de a le reține ca circumstanțe atenuante.

Instanța de apel a menționat că, ținând cont de personalitatea inculpatului care, nu este angajat în câmpul muncii, fără loc permanent de trai, de gradul de pericol social al infracțiunilor, faptele fiind săvârșite cu intenție directă, potrivit art. 16 Cod penal acestea calificându-se ca mai puțin grave (art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal) și ușoară (art. 264/1 alin. (4) Cod penal), la fel și de faptul că anterior inculpatul a mai fost în conflict cu Legea penală, anterior acesta fiind condamnat prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19.07.2019 în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, eliberându-se din detenție la data de 10.07.2019, astfel corect reținându-se că acesta din nou a săvârșit un concurs de infracțiuni din rândul celor ușoare și mai puțin grave, până la expirarea termenului prevăzut la art. 111 alin. (1) lit. g) Cod penal, astfel la ultimul fiind prezente antecedente penale nestinse, deci nu a făcut concluziile respective și nu a mers pe calea corijării. În aceste circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că unica pedeapsă care urmează a-i fi stabilită inculpatului este pedeapsa cu închisoare.

Totodată, având în vedere că a fost înlăturată agravanta reținută neîntemeiat de prima instanță precum și faptul că există circumstanțe atenuante, instanța de apel a conchis asupra reducerii din pedeapsa stabilită inculpatului de către prima instanță, la stabilirea pedepsei ținându-se cont de prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală și art. 84 Cod penal. Totodată, având în vedere categoria infracțiunilor săvârșite, instanța de apel a concluzionat dispunerea executării pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a menționat că, o pedeapsă non privativă de libertate după cum a solicitat apelantul, nu poate fi aplicată la caz, or inculpatul a săvârșit un concurs de infracțiuni, având în același timp antecedente penale nestinse, deci este predispus la săvârșirea infracțiunilor, iar prin admiterea solicitărilor apărării nu va fi atins scopul pedepsei penale.

La fel, instanța de apel a evidențiat că, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficient nici

pentru corectarea infractorului nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni precum și de faptul că, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului, considerând că pedeapsa stabilită va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

5. Avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului Chiriac Alexandr, fără a indica un temei concret din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu adoptarea unei noi decizii prin care inculpatului Chiriac Alexandr să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

În argumentarea recursului partea apărării menționează că, invocă dezacordul cu soluția instanței de apel, menționând că în cauza penală nu a fost respectat principiul individualizării pedepsei penale.

În continuare, partea apărării reiterează aceleași argumente care au fost invocate în cererea de apel, suplimentar menționând că, în speță este posibilă aplicarea unei pedepse neprivative de libertate deoarece inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer, și a făcut concluzii. Mai mult, inculpatul optează pentru stabilirea pedepsei neprivative de libertate pentru a avea posibilitatea de a se angaja la un serviciu și de a întemeia o familie, mod în care va avea posibilitatea reală de a demonstra corectarea sa.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului depus de partea apărării, și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal și a valorificat criteriile generale și speciale privind individualizarea pedepsei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarate în speță, aceasta se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Sub aspectul temeiului de casare menționat, Colegiul penal atestă că partea apărării consideră că inculpatului Chiriac Alexandr i-a fost stabilită o

pedeapsă prea aspră, și în acest sens, solicită stabilirea inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate prin aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, iar pe de altă parte, invocă că instanța de apel greșit a individualizat pedeapsa și astfel eronat i-a stabilit inculpatului o pedeapsă privativă de libertate care este una prea aspră.

Însă, analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Așadar, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască

acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din materialele cauzei rezultă că prin sentința primei instanțe, Chiriac Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 1 an închisoare, și în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 6 luni închisoare, iar potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Chiriac Alexandr pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni, fiind dispusă executarea pedepsei stabilite în penitenciar de tip semiînchis.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de către partea apărării, instanța de apel, dispunând casarea parțială a sentinței primei instanțe, în partea pedepsei stabilite inculpatului, și pronunțând o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, i-a stabilit lui Chiriac Alexandr, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 186 alin. (2) lit. d) pedeapsa de 11 luni închisoare, și fiind recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, i-a stabilit pedeapsa de 5 luni închisoare, iar potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Chiriac Alexandr pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 2 luni, fiind dispusă executarea pedepsei stabilite în penitenciar de tip semiînchis.

La stabilirea pedepsei cu închisoarea inculpatului Chiriac Alexandr, instanța de apel a ținut cont de personalitatea inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele atenuante reținute și anume faptul că se căiește sincer în cele săvârșite și recunoașterea vinovăției, de personalitatea inculpatului care, nu este angajat în câmpul muncii, fără loc permanent de trai, de gradul de pericol social al infracțiunilor, faptele fiind săvârșite cu intenție directă, potrivit art. 16 Cod penal acestea calificându-se ca mai puțin grave (art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal) și ușoară (art. 264/1 alin. (4) Cod penal), la fel și de faptul că anterior inculpatul a mai fost în conflict cu Legea penală, anterior acesta fiind condamnat prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19.07.2019 în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) lună, eliberându-se din detenție la data de 10.07.2019, astfel corect reținându-se că acesta din nou a comis un concurs de infracțiuni din rândul celor ușoare și mai puțin grave, până la expirarea termenului prevăzut la art. 111 alin. (1) lit. g) Cod penal, astfel la ultimul fiind prezente antecedente penale nestinse.

Totodată, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364/1 Codul de procedura penală, deoarece inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele

inculpatului sunt constatate și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare, inculpatul a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Astfel, Colegiul penal reține, că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului a ținut cont de prevederile legale expuse supra și a motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, instanța de recurs consideră, că instanța de apel corect a concluzionat că o pedeapsă privativă de libertate, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute argumentele recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului Chiriac Alexandr.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal conchide, că pedeapsa stabilită inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului Chiriac Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Chiriac Alexandr xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 iulie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Guzun Ion

Boico Victor